

Kazatel: Josef Hurta

Čtení: Ž 31, 1 – 9

Text: L 18, 31 – 43 *Vzal ke sobě svých Dvanáct a řekl jim: "Hle, jdeme do Jeruzaléma a na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků. Neboť bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj, zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane." Oni však ničemu z toho nerozuměli, smysl těch slov jim zůstal skryt a nepochopili, co říkal. Když se Ježíš přiblížil k Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebrol. Když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje. Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský. Tu zvolal: "Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: "Synu Davidův, smiluj se nade mnou!" Ježíš se zastavil a přikázal, aby ho k němu přivedli. Když se přiblížil, Ježíš se ho otázel: "Co chceš, abych učinil?" On odpověděl: "Pane, ať vidím." Ježíš mu řekl: "Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila." Ihned prohlédl, šel za ním a oslavoval Boha. A všechen lid, který to viděl, vzdal Bohu chválu.*

Je neděle masopustní. V lidové tradici je spojena s rozpustilými maškarními průvody. V Německu při jednom takovém průvodu minulou sobotu dvě ženy převlečené za čarodějnice vážně zranily přihlížející dívku, když ji opařily vřelou vodou, aniž by jí následně poskytly pomoc. Lidé opravdu nevědí, co činí. Masopust má avizovat předvelikonoční postní období. Mám dojem, že nikdo dnes pořádně nechápe, o co v něm vlastně jde. Hlavně, že je zábava.

Ani Ježíšovu směřování k velikonočním svátkům nikdo nerozuměl. Dokonce ani jeho nejbližší. Přitom jim Ježíš jasně řekl: "Hle, jdeme do Jeruzaléma a na Synu člověka se naplní všechno, co je psáno u proroků. Neboť bude vydán pohanům a budou se mu posmívat a tupit ho a plivat na něj, zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane." Oni však ničemu z toho nerozuměli, smysl těch slov jim zůstal skryt a nepochopili, co říkal. I v Ježíšově případě se jedná o průvod nic nechápajících lidí, kteří nevědí, co činí. Nevědí, že doprovázejí Ježíše na smrt.

A nyní k příběhu samotnému. Když se celý průvod i s Ježíšem přiblížil k městu Jerichu, seděl u cesty jeden slepec a žebrol. Vcelku běžný obrázek. Slepec ale není netečný k tomu, co se děje kolem něj. Jeho postižení jej nevrhlo do letargie a rezignace. A to už tak samozřejmé není.

Slepec, který sedí u cesty, nereprezentuje pouze lidi s postižením. Slepec tu je protikladem k onomu nic nechápajícímu zástupu. Lidé kolem Ježíše jsou zdraví, a přesto nevidí, koho mají vedle sebe a kudy vede Ježíšova cesta. Oni se ale o to ani nezajímají. Nevadí jim, že nevidí směr Ježíšovy cesty. Možná to raději ani nechtějí vědět.

Naproti tomu slepec se nespokojí s tím, že neví a nevidí. On chce vidět. A tak využívá toho, že alespoň slyší. A když uslyšel, že kolem prochází zástup lidí, ptal se, co se to děje. Řekli mu, že tudy jde Ježíš Nazaretský.

Slepce je okamžitě jasné, koho má před sebou. V Ježíši Nazaretském vidí syna Davidova, tedy krále. Prosba o smilování dokládá, že v něm spatřuje rozhodně víc než jen bývalého tesaře z Nazareta. Díky své zvědavosti a zájmu o dění kolem sebe už jistě o Ježíši mnoho slyšel. A co slyšel, nad tím přemýšlel, a nad čím přemýšlel, to si dal dohromady a vyšlo mu, že má před sebou Mesiáše. Vida – jak slepý může vidět víc než ten, kdo má oči zdravé. Proto je tento slepec vzorem pro ty, kteří jsou zdraví, ale o věcech kolem sebe přemýšlet nechtějí a mnohé věci jim vůbec nedocházejí.

Slepec ihned uchopil příležitost za pačesy a spustil: „Ježíši, Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Ti, kteří šli vpředu, ho napomínali, aby mlčel. On však tím více křičel: „Synu Davidův, smiluj se nade mnou!“ Co tento slepec vlastně od Ježíše čeká? Jak se má Ježíš nad ním smilovat? Co chce, aby mu Ježíš učinil? Ví to sám? Ježíš mu položí právě tuto otázku: Co chceš, abych pro tebe učinil?

Slepec má jasno. Nežádá nic menšího, než navrácení zraku. Ježíš mu řekl: „Prohlédni! Tvá víra tě uzdravila.“ Tohoto pozoruhodného výroku se rádi chytají lidé, jejichž spiritualita je ovlivněna různými esoterickými naukami a vyvozují z toho závěr, že člověk má v sobě zmobilizovat jakousi vnitřní sílu víry, s níž může překonat i různé zdravotní problémy. Ježíšova odpověď ale dle mého soudu míří jinam. Slepec touží po tělesném uzdravení, ale Ježíš jeho pohled koriguje.

To, co skutečně činí slepce zachráněným, spaseným člověkem, není tělesné zdraví, nýbrž jeho víra. A tak mu říká: „Prohlédni. A pamatuj, že spásu přináší víra a ne vidění. Víra tě zachraňuje.“ A slepý prohlédl. Výsledkem tohoto prohlédnutí bylo, že šel za Ježíšem a oslavoval Boha. Kdyby pouze nabyl zraku, mohl Ježíši poděkovat a jít si svou cestou. On se ale stal Ježíšovým následovníkem. To znamená, že se stal věřícím v Ježíše Krista. A to je pro něj ta pravá spása. Jeho víra ho zachránila.

Bratři a sestry, položme si otázku, čemu nás učí slepec u Ježíšovy cesty? Je toho více. Předně: Jsou lidé, a my můžeme být klidně mezi nimi, kteří se motají kolem Ježíše prakticky denně, mají ho neustále na očích, mluví o něm jako o nejlepším příteli, ale jeho cestě stejně nerozumí. To je ten zástup nejbližších učedníků. Občas ale potkáváme lidi, kteří při sebelepší snaze nejsou schopni Ježíše vidět tak jako my. Mají ale pro něj jiné „senzory“. A jejich zájem o Ježíše může být větší, než si myslíme. Pro nás z toho plyne poučení: Když se setkáme s člověkem, který není s to „vidět“ Krista jako my, případně který nevidí na náboženství nic dobrého, nezoufejme. Možná, že „na něco bude slyšet.“ Komunikujme s lidmi přes jejich vlastní sensoriku, jinak si s nimi nikdy neporozumíme.

Druhé poučení: Lidé kolem Ježíše mu dělají často spíše medvědí službu. Potkají člověka, který se chce s Ježíšem setkat a oni, místo, aby jej k němu přivedli, tak jej začnou okřikovat, aby byl zticha. Kolik takových lidí jsme už umlčeli a vypudili ze svého středu jen proto, že neviděli Ježíše jako my. A také třeba proto, že byli na náš vkus příliš hluční, příliš přímočaří, příliš jednoduší, prostě z našeho pohledu duchovní žebráci. A namísto pomoci se jim dostalo jen napomenutí, aby mlčeli a nerušili nás. V Lukášově podání tak činí ti, kteří jdou před Ježíšem jako jakýsi předvoj. To zcela odpovídá realitě. Lidé zpravidla nepotkávají Ježíše přímo, ale nejprve se potkají s lidmi kolem něj, tedy s církví. Jak na ně církev působí? Není právě církev tím, kdo lidi od Krista odrazuje? Nejsem to právě já?

Za další: Ježíš ke slepci nepřichází. Prikazuje své církvi, aby slepého přivedla k němu. Umíme to? Umíme doprovázet lidi, kteří jsou blízko Ježíšovy cesty, jenže nemají tu zkušenost, jak jít za Ježíšem, nevidí ho, neví kam jít, ale přesto na něco slyší? Umíme je v tom podepřít?

Dále: Všimnete si, že Ježíš nepřikazuje slepci, aby činil jeho vůli. Ani mu neukládá naučit se katechismus, nebo se dát nejprve vyzpovídat. Naopak Ježíš se ptá slepce: Co chceš, abych pro tebe učinil já? Ježíš první co udělá je, že naslouchá otázkám a potřebám toho žebráka. A pak ani nemusí nic prikazovat a žebrák sám následuje Ježíše a začne oslavovat Boha. Kéž bychom i tohle uměli.

Bratři a sestry, Ježíš je tak jiný než jak jej církev často prezentuje! Pokusme se napravit Ježíšův obraz v myslích lidí, kteří nikdy neměli šanci vidět a poznat Ježíše tak, jaký opravdu je. Třeba i my nakonec Ježíše lépe pochopíme a aspoň trochu porozumíme jeho cestě.

Modlitba: *Pane Ježíši Kriste, staviš nám před oči svoji lásku. To, jak s námi jednáš. Vyved' nás z naší nechápavosti a uč nás vyznávat tě věrohodně a srozumitelně. Ať lidé našemu vyznání rozumí. Amen.*

Přímlovná modlitba: *Pane Ježíši Kriste, ty ses obklopoval hříšníky a zvěstoval jsi jim evangelium. Prosíme tě, dej nám odvahu přiblížit se lidem, kteří nám jsou obtížní, protože jsou jiní. Pane Ježíši, ty jsi miloval i své nepřátele. Prosíme tě za ty, s nimiž my se nepřátelíme. Ukaž nám, jak tyto lidi správně milovat. Pane Ježíši, ty sis všiml lidí odstrčených a neoblíbených. Prosíme tě za ty, které přehlížíme a kterých si nevíšmáme. Pane, prosíme tě za ty, které zástup křesťanské církve nepustí ke slovu, aby vyslovili své potřeby. Prosíme za lidi zklamané životem, lidmi i církví. Prosíme tě za lidi s jakýmkoliv postižením. Prosíme za nevidomé, kteří jsou odkázáni na pomoc druhých. Prosíme za všechny naše nemocné v našich rodinách. Dej, ať se mohou o nás opřít. Prosíme za všechny, kdo patří do našeho sboru, i za ty, kdo mezi nás jen zvědavě nahlížejí nebo občas něco o nás zaslechli. Skrze tebe máme všichni svobodný přístup k Bohu Otci a smíme se na něj s důvěrou obracet. Amen.*